

(Fenger) talte i noget stærkere Udtryk herom, end det var nødvendigt, naar han talte om Høveri, som Finantsministeren kunde sætte enhver som helst Mand i Landet til. Na ja! man kan jo gjerne see det fra den Side, men det ærede Medlem vil dog formodentlig være enig med mig i, at Finantsministeren ikke ret vel vil tvinge nogen Mand til at gjøre dette Arbeide, thi dermed kan han ikke være tjent, Lad mig tilføie den factiske Oplysning, at jeg ikke har havt nogen som helst Bansteltighed ved at finde Skattecommissairer, men at der tværtimod har været Folk, som have meldt sig og søgt at blive det. Den eneste Mand, der har vægret sig derved, var en Embedsmand, der fort isorveien havde faaet en meget alvorlig Bisper, og som derfor troede at kunne høvne sig paa Finantsministeren ved at vægre sig ved at overtage det ham tilbudne Hverv, hvilket naturligvis ikke forhindrede mig fra at finde og tage en Anden. — Der er endnu fremkommet en Bemærkning, ved hvilken jeg ønsker at standse et Dødelik, nemlig den Tanke at ansætte Udbraget efter Familiens Størrelse. Jeg kan fuldkommen godt dele hele denne Betragtning, og finder, at den vil være fuldstændig berettiget, naar den blot er practicabel; men jeg har ikke noget Materiale tilgængeligt, hvorefter jeg kan see, hvilken Indflydelse noget Saadant vilde have paa hele Skatteindtægten, og jeg veed ikke, hvor jeg skulde kunne faae Oplysning derom. Jeg frygter imidlertid for, at man, naar man gik ind derpaa, vilde komme meget høiere i de Udbragssummer, hvorom der vilde være Spørgsmaal, end ved dem, der staae i selve Lovforslaget, og vide de ærede Medlemmer, hvor stort et Udbrag de i Lovforslaget opførte Summer medføre? De medføre over Halvdelen af den ansatte Skatteindtægt. Naar Skatteindtægten ansættes til 110 Millioner Rd., vil Udbraget efter § 6 andrage 56 Millioner, og sammenligner jeg dette med, hvad Udbraget var efter de tidligere Love, hvort der jo ogsaa var et Saadant, da andrager det ca. 34 Millioner mere end det foregaaende Aar. Det

vil deraf sees, at naar der ved den af mig foreslaaede stigende Scala er et ikke ubetydeligt Udbrag, gaaer dette bort fra alle de smaa Indtægter og lægges paa de store, ikke blot derved, at Udbragssummen staaer i et ganske andet Forhold til de store Indtægter end til de smaa, men ogsaa derved, at ved Siden af Udbraget fremtræder Nødvendigheden af at paalægge Skatten med en meget større Procent — saaledes i Sammenligning med den sidst vedtagne Lov med $\frac{1}{3}$ pCt. høiere — for at skaffe een Million ud. — Endelig ere flere ærede Medlemmer — saaledes det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) og idag det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) — atter komne tilbage til den communale Bessatning som det rette og paalidelige Grundlag for Statsbessatningen. Uden at ville indlade mig i nogen stor Debat om denne Ting vil jeg dog sige, at det ikke forekommer mig, at de ærede Medlemmer have fuldkommen Ret, naar de mene, at de samme Principer, som ere berettigede overfor en communal Bessatning, ogsaa skulde være det overfor Statsbessatningen. Dette erkjender jeg ikke for mit Vedkommende, og det forekommer mig, at netop de Exempler, som det ærede Medlem fremførte, saaledes som han ogsaa selv syntes at anerkjende, bevise, at der er en Fare ved at knytte Statsindkomstskatten til den communale Skat som Grundlag, idet det er aldeles utvivlsomt — hvad der igaar blev fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) — at man lærer overmaade snart Communerne at sætte deres Procenter høit og deres Indtægter lavt, thi det gjør accurat ligemeget for de enkelte Behoere, naar de blot Alle behandles eens. Enten jeg tager 3 Procent af 1,000 Rd. eller 6 Procent af 500 Rd., er for den enkelte Communebeboer aldeles ligegyldigt, thi Summen bliver 30 Rd., men det er ikke ganske ligegyldigt, om Staten skal paaligne sin faste Procent paa de 500 Rd. eller paa de 1,000 Rd. (Gad;